

Fundusze Europejskie
dla Świętokrzyskiego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

EFS-III.433.25.2024

DECYZJA NR 84/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 19 lutego 2025 roku

w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...) w sprawie wszczętej z urzędu, w przedmiocie zapłaty odsetek w związku z niezłożeniem przez (...) wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych zgodnie z § 30 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu (...)

Na podstawie: art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 104 i 107 §1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”, w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”; art. 189 ust. 3 i 3e u.f.p.; art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz art. 8 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych w perspektywie finansowej 2021-2027 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1079, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

orzeka

utrzymać w mocy decyzję (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z (...).

Uzasadnienie

Stan faktyczny

Przedmiotem wniosku z dnia (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy, wniesionego dnia (...) przez (...), zwaną dalej „Wnioskodawcą”, „Wnoszącym”, „Beneficjentem” lub „Stroną”, reprezentowaną przez (...), jest wydana w dniu (...) przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej programem regionalnym Fundusze Europejskie dla Świętokrzyskiego 2021-2027, zwany dalej „Organem odwoławczym”, „Instytucją Zarządzającą” lub „IZ”, decyzja (...), zwana dalej „decyzją I instancji” lub (...), określająca Beneficjentowi kwotę środków od których nalicza się odsetki, termin, od którego nalicza się odsetki, sposób zapłaty odsetek oraz zobowiązująca (...) do zapłaty odsetek w kwocie 3 497,00 zł (słownie: trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych 00/100) z tytułu niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, wykonującego zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej zadania Instytucji Zarządzającej, do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 189 ust. 3e zadanie drugie u.f.p. Zgodnie z tym przepisem oraz z art. 61 ust. 4 u.f.p. od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Instytucję Zarządzającą, Stronie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Na podstawie art. 61 ust. 5 u.f.p. do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. Zgodnie z art. 67 ust. 1 u.f.p. w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a i odpowiednio przepisy działu III Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111). W związku z powyższym, wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczący decyzji zwrotowej podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań. Instytucja Zarządzająca, rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, posiada uprawnienia organu odwoławczego o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Organ odwoławczy, rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadził analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonał następujących ustaleń faktycznych.

W dniu (...) Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej programem regionalnym Fundusze Europejskie dla Świętokrzyskiego 2021-2027 zawarł z Beneficjentem umowę o dofinansowanie, zwaną dalej „Umową”, (...). Na warunkach określonych w Umowie IZ przyznała Beneficjentowi dofinansowanie na realizację projektu w kwocie 244 090,50 zł (słownie: dwieście czterdzieści cztery tysiące dziewięćdziesiąt złotych 50/100 zł), a całkowita wartość projektu wynosiła: 279 622,50 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset dwadzieścia dwa złote 50/100).

Dnia 4 stycznia 2024 roku Strona złożyła pierwszy wniosek o płatność (...), zwany dalej „WNP”, wnioskując o kwotę 110 333,35 zł zgodną z zatwierdzonym harmonogramem płatności (stanowiącym załącznik nr 2 do Umowy) z dnia (...). Wnioskowana kwota została wypłacona Beneficjentowi (...).

Zgodnie z § 16 ust. 1 pkt. 2 lit. a Umowy „1. Strony ustalają następujące warunki przekazywania transz dofinansowania z zastrzeżeniem ust. 2-4 i § 17:

- 2) kolejne transze dofinansowania przekazywane są po złożeniu i zweryfikowaniu wniosku o płatność oraz spełnieniu następujących warunków:
 - a) wykazaniu, w tym wniosku o płatność niewymagających składania dalszych wyjaśnień wydatków kwalifikowalnych stanowiących co najmniej 70% łącznej kwoty otrzymanych środków dofinansowania”.

Stosownie do powyższego Wnioskodawca powinien był (...) rozliczyć co najmniej 70% kwoty wypłaconej uprzednio transzy, tj. kwotę w wysokości 77 233,35 zł ($110\,333,35\text{ zł} \times 70\%$) oraz wnioskować o kolejną transzę zaliczki w wysokości 34 047,35 zł. Wniosek o płatność FESW.08.01-IZ.00-0053/23-002-01 został wycofany na prośbę Beneficjenta, z uwagi na zauważone nieścisłości i błędy we wniosku o płatność (pismem (...)). Tymczasem w drugiej wersji wniosku o płatność (...), złożonego przez Stronę w dniu (...), Beneficjent deklarował do rozliczenia kwotę 11 739,79 zł, w tym dofinansowanie w wysokości 5 817,79 zł, co stanowiło 5,27% dotychczas otrzymanych środków. Z powyższego powodu Strona nie była uprawniona, by otrzymać wypłatę kolejnej transzy zaliczki (wnioskowano o kwotę 3 404,75 zł). Beneficjent nie wykazał we wniosku o płatność wydatków kwalifikowalnych

stanowiących co najmniej 70% łącznej kwoty otrzymanych środków dofinansowania, przez co nie spełnił warunku przekazania kolejnej transzy dofinansowania określonego w Umowie.

(...) IZ przekazała Stronie informację o wyniku weryfikacji wniosku o płatność (...).

Beneficjenta poinformowano, iż wobec niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych w ramach dofinansowania (w oparciu o § 30 ust. 1 pkt 1 Umowy, wynikający z art. 189 ust. 3 u.f.p.), od kwoty pozostającej do rozliczenia tj. 72 752,85 zł zostały naliczone odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, od dnia przekazania transzy, tj. 22 stycznia 2024 roku, do dnia złożenia wniosku o płatność, w wysokości 3 497,00 zł. W wyniku weryfikacji rachunkowej przedmiotowego wniosku stwierdzono ponadto, iż Beneficjent błędnie wyliczył koszty pośrednie od kwoty wydatków bezpośrednich, tj. przedstawiając kwotę: 3 417,79 zł, podczas gdy ich prawidłowa wartość to 2 080,50 zł (wartość kosztów bezpośrednich z bieżącego wniosku 8 322,00 zł x zatwierdzona w umowie o dofinansowanie stawka ryczałtowa kosztów pośrednich wynoszącą 25%). W związku z powyższym we wniosku o płatność dokonano pomniejszenia wartości przedstawionych do rozliczenia wydatków o kwotę 1 337,29 zł, tym samym kwota wydatków uznanych za kwalifikowalne wyniosła 10 402,50 zł.

Pismem z dnia 18 czerwca 2024 roku IZ wezwała (...) do zapłaty odsetek w wysokości 3 497,00 zł w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Powyższe wezwanie, z uwagi na błędny numer wpisanej Umowy, zostało sprostowane pismem z dnia (...) roku (data doręczenia (...)). W wyznaczonym terminie Beneficjent nie dokonał zapłaty odsetek, w związku z czym Organ pismem z dnia (...) zawiadomił Beneficjenta o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. Pismem (...) roku Strona została zawiadomiona o zebraniu materiału dowodowego w sprawie oraz poinformowana o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Beneficjent nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia ani nie dokonał zapłaty wymaganej należności.

W dniu (...) Instytucja Zarządzająca wydała decyzję (...) w sprawie wszczętej z urzędu, w przedmiocie zapłaty odsetek w związku z niezłożeniem przez (...) wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych zgodnie z § 30 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu z dnia (...), w której:

- 1) określiła (...):

- a. kwotę środków w wysokości 72 752,85 zł (słownie: siedemdziesiąt dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt dwa złote 85/100) od której nalicza się odsetki;
 - b. termin, od którego nalicza się odsetki na dzień: (...);
 - c. sposób zapłaty odsetek poprzez dokonanie wpłaty należności na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach nr: 17 1020 2629 0000 9802 0470 9582;
- 2) zobowiązała (...) do zapłaty odsetek w kwocie 3 497,00 zł (słownie: trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych 00/100) z tytułu niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych.

Decyzja została doręczona Stronie w dniu (...).

Dnia (...) do Organu odwoławczego wpłynął wniosek Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji I instancji. Stosownie do art. 57 § 5 pkt 2 k.p.a. termin na złożenie wniosku został zachowany, gdyż pismo zostało nadane w polskiej placówce operatora pocztowego w dniu 17 stycznia 2025 roku, a zatem w trakcie biegu 14-dniowego terminu na jego złożenie. Strona nie skorzystała wcześniej z możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (dnia ...) IZ przesłała do Beneficjenta zawiadomienie o zebraniu materiału dowodowego, z pouczeniem, iż Stronie przysługuje prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania). Wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy został podpisany przez (...). Do wniosku załączono pełnomocnictwo (...), udzielone (...) „do złożenia w imieniu (...) wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego pełniącego funkcję Instytucji Zarządzającej programem regionalnym Fundusze Europejskie dla Świętokrzyskiego 2021-2027 oraz do reprezentowania (...) w postępowaniu administracyjnym, które będzie się toczyć na skutek złożonego w/w wniosku”.

Stan prawny

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Stosownie do art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej „Instytucją zarządzającą jest: zarząd województwa – w przypadku regionalnego programu”, oraz stosownie art. 8 ust. 2 pkt 10 lit. a do zadań instytucji zarządzającej należy „odzyskiwanie kwot podlegających

zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b u.f.p.”. W opisanym stanie faktycznym nie można mieć także żadnych wątpliwości, że w wyznaczonym terminie nie doszło do złożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych w ramach dofinansowania. Stosownie do harmonogramu płatności z dnia (...) Wnioskodawca zobowiązany był w kwietniu 2024 r. rozliczyć co najmniej 70% kwoty wypłaconej uprzednio transzy, tj. kwotę w wysokości 77 233,35 zł (110 333,35 zł x 70%) oraz wnioskować o kolejną transzę zaliczki 34 047,35 zł. Wnoszący złożył wniosek o płatność WNP nr FESW.08.01-IZ.00-0053/23-002-02 w dniu (...). We wniosku zadeklarowano do rozliczenia kwotę 11 739,79 zł, w tym dofinansowanie w wysokości 5 817,79 zł, co stanowiło jedynie 5,27% rozliczenia dotychczas otrzymanych środków.

Stosownie do art. 189 ust. 3 u.f.p. „w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych lub niezwrócenia niewykorzystanej części zaliczki w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki”. Przepisami wydanymi na podstawie art. 189 ust. 4 u.f.p. są przepisy rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 21 września 2022 r. w sprawie zaliczek w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 2055), a § 3 ust. 5 ww. rozporządzenia określa, iż „zaliczka lub transza zaliczki jest rozliczana przez beneficjenta w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie”. W dalszej części rozporządzenia (§ 4) wskazano, że „rozliczenie zaliczki polega na wykazaniu przez beneficjenta wydatków kwalifikowalnych we wnioskach o płatność złożonych do właściwej instytucji, w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie oraz zgodnie z systemem realizacji danego programu operacyjnego z udziałem środków europejskich, lub na zwrocie zaliczki”. Umowa o dofinansowanie nr (...) roku spełnia bez wątpienia warunki definicji zawartej w ww. przepisie, jako że użyte w rozporządzeniu określenie umowy o dofinansowanie oznacza zgodnie z § 2 pkt 1 c w.w. rozporządzenia „umowę, o której mowa w art. 2 pkt 32” ustawy wdrożeniowej.

Zgodnie z § 21 ust. 3 Umowy „Beneficjent składa drugi i kolejne wnioski o płatność zgodnie z harmonogramem płatności, o którym mowa w § 15 ust. 1, w terminie do 10 dni roboczych od dnia zakończenia okresu rozliczeniowego”. Zgodnie z § 15 ust. 2 Umowy harmonogram płatności został sporządzony przez Beneficjenta, w porozumieniu z IZ, w podziale na okresy rozliczeniowe stanowiące kwartały. Okres rozliczeniowy w analizowanym przypadku zakończył się (...), tak więc stosownie do postanowień Umowy i harmonogramu płatności Strona była zobowiązana do złożenia w terminie do (...) (10 roboczego dnia od zakończenia okresu rozliczeniowego) wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych w wysokości 116 255,35 zł oraz do wnioskowania o kolejną transzę zaliczki 34 047,35 zł. Kwota 116 255,35 zł stanowiła kwotę wydatków kwalifikowalnych, które Beneficjent planuje rozliczyć we wniosku o płatność składanym w tym okresie.

Zgodnie z art. 189 ust. 3 u.f.p. „w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych lub niezwrócenia niewykorzystanej części zaliczki w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki”. Upływ ustawowego, wskazanego w powyższym przepisie, terminu 14 dni od dnia upływu terminu umownego, tj. (...). Faktem jest, iż do dnia (...) nie nastąpiło złożenie przez Beneficjenta wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych wynikającą z harmonogramu płatności. Jednocześnie zgodnie z przypisem nr 19 do § 30 ust.1 Umowy obowiązek zapłaty odsetek w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych dotyczył wniosków o płatność, na podstawie których zgodnie z harmonogramem płatności Beneficjent wnioskuje o wypłatę kolejnej transzy dofinansowania albo do końcowego wniosku o płatność.

Zgodnie z harmonogramem płatności Wnoszący powinien wnioskować o wypłatę kolejnej transzy dofinansowania w kwocie 34 047,35 zł na podstawie drugiego wniosku o płatność. Warunek wypłaty kolejnej transzy dofinansowania został zaś określony w § 16 ust. 1 pkt 2 lit. a Umowy: „kolejne transze dofinansowania przekazywane są po złożeniu i zweryfikowaniu wniosku o płatność oraz spełnieniu następujących warunków: (...) wykazaniu w tym wniosku o płatność niewymagających składania dalszych wyjaśnień wydatków kwalifikowanych stanowiących co najmniej 70% łącznej kwoty otrzymanych

transz dofinansowania”. W przedmiotowym przypadku wymagane było wykazanie wydatków kwalifikowalnych stanowiących co najmniej 70 % otrzymanej uprzednio zaliczki, czyli co najmniej na kwotę 77 233,35 zł. Postanowienia Umowy wskazują jednoznacznie, że jest to konieczny warunek umożliwiający IZ wypłatę kolejnej transzy dofinansowania, jednocześnie spełnienie tego warunku zapewniłoby Beneficjentowi uniknięcie sytuacji, w której zostanie obciążony zapłatą odsetek. Analiza materiału dowodowego wskazuje jednakże niezbicie, iż przedłożony przez Beneficjenta wniosek o płatność (...) nie wykazywał wydatków kwalifikowanych stanowiących co najmniej 70% łącznej kwoty otrzymanych transz dofinansowania, przez co Strona nie spełniła ww. warunku.

W związku z powyższym naliczona przez IZ kwota środków od których nalicza się odsetki stanowiła różnicę pomiędzy kwotą 70% przyznanej zaliczki (77 233,35 zł) a rozliczonym we wniosku o płatność dofinansowaniem (4 480,50 zł). Beneficjent we wniosku złożonym w dniu (...) przedstawił do rozliczenia kwotę w wysokości wydatków kwalifikowalnych 11 739,79 zł, która po weryfikacji rachunkowej została skorygowana do wysokości 10 402,50 zł, w tym kwota dofinansowania do wysokości 4 480,50 zł.

Pismem z dnia (...) IZ wezwała Beneficjenta do zapłaty odsetek w wysokości 3 497,00 zł w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Jak wskazano we wcześniejszej argumentacji, zasadne było zastosowanie w tym przypadku art.189 ust. 3a u.f.p. (...) nie dokonała zapłaty wymaganej należności w wyznaczonym terminie. Zgodnie z art. 189 ust. 3b u.f.p. po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w art. 189 ust. 3a u.f.p., organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy wdrożeniowej wydaje decyzję o zapłacie odsetek określającą:

- 1) kwotę środków, od których nalicza się odsetki;
- 2) termin, od którego nalicza się odsetki, a także sposób ich zapłaty.

Zobowiązanie Instytucji Zarządzającej do wydania decyzji o zapłacie odsetek po bezskutecznym upływie ww. terminu zostało również określone w § 30 ust. 3 Umowy.

Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie nie można mieć żadnych wątpliwości co do zasadności wydania decyzji I instancji. Zobowiązanie z tytułu odsetek naliczonych na podstawie art. 189 ust. 3 u.f.p. powstaje z mocy prawa na skutek wystąpienia przesłanek określonych w przepisie. Jak wykazano, bezspornym jest fakt nierozliczenia przez Beneficjenta zaliczki w terminie i w sposób wynikający z Umowy i obowiązujących

przepisów prawa krajowego. Powyższa sytuacja powoduje powstanie ex lege zobowiązania do zapłaty odsetek, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, o których mowa w art. 189 ust. 3 u.f.p w wysokości określonej w tym przepisie. Ostatecznie, konsekwencją stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 189 ust. 3 u.f.p., jest powstanie obowiązku wszczęcia procedury określonej w art. 189 ust. 3a u.f.p. prowadzącej do wydania decyzji o zapłacie odsetek, o której mowa w art. 189 ust. 3b u.f.p.

Powyższe zobowiązanie wynika także z postanowień Umowy. § 30 ust. 3 Umowy stanowi: „po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, IZ po przeprowadzeniu postępowania określonego przepisami k.p.a. wydaje decyzję o zapłacie odsetek określającą:

- 1) kwotę środków, od których nalicza się odsetki;
- 2) termin, od którego nalicza się odsetki, a także sposób ich zapłaty.”

§ 30 ust. 2 Umowy określa ww. termin – „w terminie 14 dni od doręczenia wezwania”.

Przedmiotowe wezwanie zostało Beneficjentowi doręczone, stosownie do postanowień § 30 ust. 2 „w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1”. § 30 ust. 1 stanowi natomiast: „W przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych (wynikającą z harmonogramu płatności (...)) lub niezwrócenia niewykorzystanej części zaliczki w terminie 14 dni od dnia upływu następujących terminów:

- 1) terminu na złożenie kolejnego wniosku o płatność za okresy rozliczeniowe (10 dni roboczych od dnia zakończenia okresu rozliczeniowego) albo
- 2) terminu na złożenie końcowego wniosku o płatność (30 dni od dnia zakończenia okresu realizacji projektu) – od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki”.

Mając na uwadze powyższe, koniecznym było wydanie decyzji o zapłacie odsetek. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Organ odwoławczy potwierdza stanowisko wyrażone w treści decyzji I instancji, wskazujące, iż decyzja o zapłacie odsetek ma charakter decyzji deklaratoryjnej, tj. jedynie potwierdzającej konieczność zapłaty odsetek w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym u.f.p. wiąże taki obowiązek. Dla powstania zobowiązania z art. 189 ust. 3 u.f.p nie mają zatem znaczenia żadne czynności

podjęte po dniu zaistnienia zdarzenia, z którym ww. ustawa wiąże powstanie tego zobowiązania.

W dalszej kolejności Organ odwoławczy, ponownie rozpatrując sprawę, dokonał analizy zaskarżonej decyzji I instancji pod kątem zarzutów i okoliczności podniesionych przez Wnoszącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Analizując treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzono, iż Strona nie określiła w treści ww. wniosku zarzutów formalnych ani merytorycznych dotyczących wydania przedmiotowej decyzji. Beneficjent przedstawił jedynie okoliczności, które jego zdaniem Organ odwoławczy powinien brać pod uwagę przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Wnoszący podniósł argument dotyczący braku doświadczenia (...) w rozliczaniu wniosków o dofinansowanie, jako że był to „pierwszy projekt w (...)”. Strona określiła, iż „brakło nam wiedzy, że przed zakończeniem kwartału rozliczeniowego jesteśmy zobowiązani do zmiany załącznika nr 2 do Umowy o dofinansowanie, którym był harmonogram płatności”. Wnoszący twierdzi, iż o tej konieczności dowiedział się dopiero w momencie przyznania Beneficjentowi nowego opiekuna projektu. Strona wskazała ponadto na problem długotrwałej absencji (z przyczyn zdrowotnych) (...), który odpowiadał za koordynację zajęć, opisy przedmiotów zamówień, szacowania przedmiotów zamówień, rozeznania cenowe, koordynację dostaw. Wnoszący deklarował także, iż utrzymywał stały kontakt z wyznaczonym opiekunem projektu oraz podkreślił swoje starania w zakresie realizowania warunków umowy „zgodnie z posiadaną wiedzą”.

Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie Beneficjent był w trakcie realizacji projektu w posiadaniu informacji o okolicznościach faktycznych i prawnych, mających wpływ na powstanie zobowiązania do zapłaty odsetek. Zgodnie z § 2 ust 1 Umowy IZ przyznała Beneficjentowi dofinansowanie na realizację projektu „na warunkach określonych w niniejszej umowie”, a Beneficjent zobowiązał się do jego realizacji. Wzór umowy o dofinansowanie opracowany w ramach systemu realizacji programu operacyjnego oraz wytyczne są dokumentami regulującymi procedury wydatkowania środków europejskich. Jak wskazuje § 10 ust. 1 Umowy, „Beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu z należytą starannością, w szczególności (...) zgodnie z obowiązującymi zasadami i postanowieniami wynikającymi z programu, regulaminu, procedur oraz właściwych przepisów prawa oraz zasad krajowych i unijnych”, co stanowi jeden z podstawowych obowiązków Beneficjenta. Zatwierdzony harmonogram płatności stanowi załącznik nr 2 do

Umowy. Postanowienia Umowy szczegółowo definiują także ogólne zasady wypłaty dofinansowania (§ 15), zasady składania wniosków o płatność (§ 21) oraz warunki wypłaty transz dofinansowania (§ 16). § 1 Umowy określa wyczerpująco wszelkie definicje pojęć występujących dalej w treści Umowy, w tym między innymi pojęcia „wniosku” i „wydatków kwalifikowalnych”. Umowa została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron. Po stronie Wnoszącego była podpisana przez (...), jak również opatrzona była podpisem (...). Obowiązujący harmonogram płatności z dnia (...), jak również bieżąca korespondencja w systemie CST2021 w trakcie realizacji projektu były podpisywane przez reprezentującego (...).

Postanowienia Umowy, których Strona bez wątpliwości była świadoma, wskazywały jednoznacznie warunek umożliwiający IZ wypłatę kolejnej transzy dofinansowania, jak również inne zasady związane z realizacją projektu oraz obowiązek stosowania przez Beneficjenta właściwych przepisów prawa. Sam Beneficjent potwierdza posiadanie tej wiedzy w treści wniosku Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy: „mieliśmy świadomość, że zgodnie z zapisami umowy o dofinansowanie byliśmy zobowiązani do kolejnego wniosku o płatność rozliczyć minimum 70% kwoty wypłaconej w uprzedniej transzy i dopiero wtedy wnioskować o kolejną transzę zaliczki”.

W ocenie Organu odwoławczego Strona była więc należycie i wyczerpująco poinformowana o swoich prawach oraz obowiązkach związanych z realizacją projektu (...), jak również o konsekwencjach wynikających z naruszeń postanowień wiążącej ją Umowy. Analiza materiału dowodowego wskazuje, iż Strona nie dopełniła ww. obowiązków, których poprawna realizacja przez Beneficjenta pozwoliłaby na uniknięcie powstania zobowiązania do zapłaty odsetek. Nie jest możliwe przyjęcie przez Organ odwoławczy argumentacji Wnoszącego odnoszącej się do braku wiedzy osób zaangażowanych do realizacji czynności w ramach projektu, czy też reprezentantów Strony. Podobnie absencje chorobowe personelu również nie mogą stanowić okoliczności, które wpływałyby na wyłączenie Strony z odpowiedzialności jako beneficjenta, wyrażonej w umowie o dofinansowanie, za realizowanie projektów zgodnie z przepisami prawa lub obowiązującymi zasadami, do których przestrzegania zobowiązał się Wnioskodawca. Stosownie do § 10 ust. 1 Umowy, „Beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu z należytą starannością, w szczególności (...) zgodnie z obowiązującymi zasadami i postanowieniami wynikającymi z programu, regulaminu, procedur oraz właściwych przepisów prawa oraz zasad krajowych i unijnych”, co stanowi

jeden z podstawowych obowiązków Beneficjenta. Dodatkowo, zgodnie z § 10 ust. 3 pkt 3 Umowy, w związku z realizacją projektu Beneficjent zobowiązuje się w szczególności do „realizacji projektu przez personel projektu posiadający kwalifikacje określone we wniosku”. Działanie organu władzy publicznej musi mieścić się w granicach prawa, a w przedmiotowym stanie prawnym związanym z realizacją projektu (...) zgodnie z wiedzą Organu odwoławczego nie występują przepisy pozwalające uwzględnienie argumentacji Strony w sytuacji stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 189 ust. 3 u.f.p.

W niniejszej sprawie okoliczności związane z powstaniem skutków prawnych są jasne, a ich istnienie nie budzi wątpliwości Organu odwoławczego. Treść przepisu w art. 189 ust. 3 u.f.p. sprowadza się do nakazu naliczenia odsetek w przypadku niezłożenia wniosku zgodnego z określonymi w przepisie wymaganiami. W ocenie Organu odwoławczego decyzja I instancji o zapłacie odsetek ma rzeczywiście charakter decyzji deklaratoryjnej, a więc jedynie potwierdzającej konieczność zapłaty odsetek w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym ww. ustawa wiąże taki obowiązek. Jak wykazywano wcześniej w uzasadnieniu, Strona nie dokonała zapłaty wymaganej należności w wyznaczonym w wezwaniu terminie, tak więc zgodnie z art. 189 ust. 3b po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w art. 189 ust. 3a u.f.p., Instytucja Zarządzająca była zobowiązana wydać decyzję o zapłacie odsetek.

W wyroku z dnia 13 grudnia 2017 r. (sygn. akt V SA/Wa 137/17, LEX nr 2496090) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że „art. 189 ust. 3 u.f.p. określa kiedy powstaje obowiązek zapłaty odsetek od środków przekazanych w formie zaliczki. Zobowiązanie to powstaje zatem z momentem zaistnienia okoliczności tam przewidzianych, a więc w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie, o których mowa w rozporządzeniu. Tym samym obowiązek zapłaty odsetek powstaje z mocy prawa. Zgodnie z art. 189 ust. 3a u.f.p w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 3, instytucja, która podpisała umowę z beneficjentem, wzywa go do zapłaty odsetek lub wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Z art. 189 ust. 3b u.f.p. wynika zaś, że po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3a, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczącej albo instytucji wdrażającej w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju albo ustawy o zasadach realizacji programów wydaje decyzję o zapłacie

odsetek określającą kwotę środków, od których nalicza się odsetki oraz termin, od którego nalicza się odsetki, a także sposób ich zapłaty”.

Pogląd w tej sprawie wyraził także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 listopada 2017 r. (sygn. akt V SA/Wa 2945/16, LEX nr 2447193), stwierdzając, że „Organ odwoławczy wyjaśnił, iż fakt nierozliczenia przez Beneficjenta zaliczki w terminie wynikającym z umowy o dofinansowanie powoduje powstanie ex lege zobowiązania do zapłaty odsetek, o których mowa w art. 189 ust. 3 uofp w wysokości określonej w tym przepisie. Zobowiązanie z tytułu odsetek naliczonych na podstawie art. 189 ust. 3 uofp powstaje bowiem automatycznie na skutek wystąpienia przesłanek określonych w treści tego przepisu. W związku z tym stwierdzenie okoliczności, o których mowa w art. 189 ust. 3 uofp skutkuje dla właściwej instytucji obowiązkiem wszczęcia procedury określonej w art. 189 ust. 3a uofp i nast., prowadzącej, w przypadku bezskutecznego wezwania w rozumieniu ust. 3a, do wydania decyzji o naliczeniu odsetek, o której mowa w art. 189 ust. 3b uofp. Należy przy tym wskazać, że decyzja o naliczeniu odsetek ma charakter decyzji deklaratoryjnej tj. jedynie potwierdzającej konieczność zapłaty odsetek w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże obowiązek naliczenia odsetek. Organ, na którym spoczywa odpowiedzialność wyegzekwowania zapłaty odsetek w wysokości określonej ustawą, obligatoryjnie musi naliczyć odsetki, o których mowa w art. 189 ust. 3 uofp, jeżeli stwierdzi zaistnienie okoliczności, o których mowa w tym przepisie. Dla powstania zobowiązania z art. 189 ust. 3 uofp nie mają zatem znaczenia żadne czynności prawne podjęte po dniu zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże powstanie tego zobowiązania. Nie są również istotne przyczyny, z powodu których doszło do nierozliczenia zaliczki w sposób określony w umowie o dofinansowanie. Skutek w sprawie mogłyby odnieść jedynie dowody potwierdzające, iż Beneficjent złożył wniosek o płatność w terminie i na kwotę zgodnie z umową o dofinansowanie. Jednakże, w rozpatrywanym przypadku taka sytuacja nie miała miejsca”.

W niniejszej sprawie Organ odwoławczy ostatecznie podzielił zaprezentowane wyżej poglądy i stanowiska, uznając, iż mają one z pewnością zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Zobowiązanie Strony powstało z momentem zaistnienia okoliczności przewidzianych w art. 189 ust. 3 u.f.p., tym samym obowiązek zapłaty odsetek powstał z mocy prawa. IZ wezwał Beneficjenta do zapłaty odsetek, a po bezskutecznym upływie wskazanego terminu, jako organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy wdrożeniowej, był

zobowiązany wydać decyzję o zapłacie odsetek określającą kwotę środków, od których nalicza się odsetki oraz termin, od którego nalicza się odsetki, a także sposób ich zapłaty. Ponadto w ocenie Organu odwoławczego w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent nie określił zarzutów formalnych ani merytorycznych dotyczących wydania przedmiotowej decyzji.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca programem regionalnym Fundusze Europejskie dla Świętokrzyskiego na lata 2021-2027, po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego, orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Zgodnie z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Zgodnie z § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535) wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynosi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK**

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

- 1) pełnomocnik Strony: (...);
- 2) aa.